

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget afløser lov nr. 94 af 27. marts 1934, jfr. lovbekendtgørelse nr. 138 af 26. april 1968 om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl., som senest ændret ved lov nr. 157 af 31. marts 1976 (den militære erstatningslov).

Forslaget har været forhandlet med indenrigsministeriet og forsvarsministeriet.

Den militære erstatningslovs form og indhold er i det store og hele opbygget som den gældende ulykkesforsikringslov.

Der gælder således samme regler om oplysning og — til dels — også anmeldelse af skadestilfældene, om skadelidtes rettigheder og pligter i forbindelse med sagsbehandlingen, om skadestilfældenes behandling og afgørelse, om ydelsernes antal, art og form, om betydningen af skadelidtes egen medvirken til skadens indtræden, om klageadgangen, om forbud mod retsfulgning i krav efter loven og om adgang til regres.

Denne tilstræbte ensartethed synes det rimeligt at bevare, og den foreslåede lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m. fl. går derfor ud på i videst muligt omfang at give den militære erstatningsordning samme indhold som den erstatningsordning, der følger af det fremsatte forslag til lov om arbejdsskadeforsikring, der skal afløse ulykkesforsikringsloven. Man foreslår derfor overført til den militære erstatningslov bl. a. reglerne i forslaget til arbejdsskadeforsikringsloven om en særlig mén-erstatning, om en erhvervsvenetabserstatning, som først udløses ved mindst 15 pct. tab af erhvervs-evne, om en særlig overgangshjælp til efterladte, om ændrede kriterier for erstatning i øvrigt til efterladte ægtefæller m. fl. samt om ophør af løbende ydelser ved det 67. år mod udbetaling af et éngangsbeløb.

Den gældende militære erstatningslov indeholder på nogle punkter i erstatningsordningen afvigelser i forhold til ulykkesforsikringsloven. Disse afvigelser giver den militære erstatningslovs personkreds visse fordele og skyldes navnlig tjenestens tvungne karakter og de særlige forhold i øvrigt. Forskellene mellem den gældende militære erstatningslov og den gældende ulykkesforsikringslov er følgende:

Det maksimale årlønsgrundlag for beregningen af invaliditets- og efterladteerstatninger er større end ulykkesforsikringslovens — fra 1. april 1977 90.700 kr. mod 76.750 kr.

Ved årlønsfastsættelsen i øvrigt indgår også den fremtidige indtægt, den indkaldte værnepligtige kunne have forventet at opnå, såfremt han var hjemsendt uden mén efter skaden, medens hovedreglen i ulykkesforsikringsloven er, at indtægtsfor-

holdene på skadestidspunktet lægges til grund for årlønsberegningen, evt. indtægtsforholdene i årene umiddelbart før skadens indtræden.

Den højeste årlige invaliditetsrente udgør $\frac{3}{4}$ af årlønsgrundlaget, mens den efter ulykkesforsikringsloven kun udgør $\frac{2}{3}$.

Ved rentemodtagerens 67. år nedsættes renten med 20 pct., mens den efter ulykkesforsikringsloven nedsættes med 25 pct.

Begravelseshjælpen udgør fra 1. april 1977 2.790 kr., mens den efter ulykkesforsikringsloven udgør 1.950 kr.

Efter den militære erstatningslov kan enhver sygdom, der med rimelighed kan henføres til udførelsen af tjenesten, begrunde krav på ydelser efter loven. Efter ulykkesforsikringsloven dækkes kun erhvervs sygdomme og visse andre særligt fremkaldte sygdomme.

Endelig ydes der efter den militære erstatningslov som hovedregel erstatning for følger af skader, der indtræder under færdens til og fra tjenesten, mens disse færdselsskader ikke er dækket efter ulykkesforsikringsloven.

Ved at overføre arbejdsskadeforsikringsforslagets erstatningsordning i lovforslaget om erstatning til skadelidte værnepligtige m. fl. bortfalder i vidt omfang behovet for bevarelsen af de nævnte forskelle. Når det maksimale årlønsgrundlag efter forslaget til arbejdsskadeforsikring forhøjes til 107.500 kr. (ydelsesniveau april 1977), mens årlønsgrundlaget efter den militære erstatningslov som nævnt fra 1. april 1977 er 90.700 kr., og når erstatningsniveauet (den del af årlønningen som udbetales i årlig ydelse ved fuldstændigt tab af erhvervs-evnen) forhøjes til $\frac{3}{4}$ — det samme som i den militære erstatningslov — synes det rimeligt at anvende samme regler på disse områder. For så vidt angår de forskelle, der består i mindre nedsættelse af løbende ydelser ved det 67. år samt i en større begravelseshjælp, bortfalder problemet helt, idet det i forslaget til lov om arbejdsskadeforsikring foreslås, at løbende ydelser tilkendt for tab af erhvervs-evne og for tab af forsørger bortfalder ved det 67. år, ligesom der ikke ydes begravelseshjælp efter forslaget.

Den militære erstatningslovs dækning af færdselsskader, der blev givet hjemmel til ved en ændringslov af 1959, må anses for den væsentligste forskel i forhold til ulykkesforsikringsloven.

Der synes nu ikke længere tilstrækkeligt grundlag for at opretholde denne særstilling for de værnepligtige m. fl. De værnepligtiges tjeneste- og fritidsmønstre er undergået store ændringer siden 1959.